

[C. O. Pedersen.]

kom saa højt op i sin første Tale, at han sagde, at Automobileer var en Luksus, og nu sagde det ærede Medlem i sin sidste lille korte Bemærkning, at ingen Landmand, der var i Vanskeligheder, men som endnu havde en Bil, var til at beklage. Nu ved jeg ikke, hvor meget det skulde kunne hjælpe ham at sælge den, for han faar ikke ret meget for den. Den Begrundelse, det ærede Medlem kom med, minder mig om mine Barndomsaar, da det ligefrem var en Luksus, at Folk kørte paa Cykel. Jeg erindrer tydeligt, hvorledes gamle forsigtige Landmænd den Gang betragtede en ung Landmand, som havde faaet en Cykel, det var en Luksus paa en 200—300 Kr., som man den Gang ikke kunde tillade sig. Men nu er det jo saaledes, at et billigt Automobil er ved at blive et billigt Befordringsmiddel, ja det bliver det mere og mere, og derfor vil jeg sige: lad os dog bevæge os paa Jorden. Efter det Tilsagn, den højtærede Statsminister har givet om Forhandling, haaber jeg ogsaa, at vi vil faa en praktisk Ordning, Automobilet er utvivlsomt nu blevet et saa almindeligt Befordringsmiddel — det tror jeg alle vil være enige i —, at vi ikke kan være andet bekendt, end at ogsaa vi har de fornødne Biler til Raadighed til Ministeriets Medlemmer. Jeg vil sige rent ud, at vi overhovedet ikke kan være bekendt, at vor Udenrigsminister ikke har et Automobil til sin Raadighed, mig forekommer det at være Tegn paa, at vi ikke paa dette Omraade formaar at holde Trit med andre Lande; vi maa dog i hvert Fald kunne stille vor Udenrigsminister paa samme Maade, som Udenrigsministre i andre Lande er stillet.

Dahlgaard: Jeg takker den højtærede Statsminister for den gode Villie, han gennem sine Udtalelser viste overfor Spørgsmaalet: den hurtigst mulige Ekspedition i Administrationen. Jeg er ganske klar over, at der er adskillige Enkelttilfælde, hvor man lægger Administrationen Ting til Last, som den er uskyldig i, og noget saadant er der jo ingen, der ønsker. Men jeg er for øvrigt ikke vis paa, at den Vej, Ministeren antydede, vil føre til Maalet, nemlig at Borgerne selv skal henvende sig til den paagældende Minister; for det første tror jeg ikke, de gør det, og for det andet, hvis de gør det, er jeg bange for, at Ministeren faar altfor meget at gøre med at lukke alle de Breve op, der vil komme fra hele Landet. Nej, det, der er det afgørende, er, at der kommer en anden Aand i Departementet, den gode Aand, som allerede nu er til Stede i adskillige Departement-

er, men som savnes i andre. Jeg har imidlertid Grund til efter Ministerens Udtalelser at mene, at han vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold i den kommende Tid.

Korsgaard: Den ærede Ordfører vilde mene, at det at køre i Personbil kun i ringe Grad er Luksus. Takket være, ikke mindst Venstres Indsats, har vi imidlertid en Omsætningsskat for Biler, som netop bygger paa det Luksusmoment, der findes i Personvognen, saa Partiet som saadant har netop her slaaet fast, at det er Luksus at køre i Personbil. Det ærede Medlem mente, at det ikke er ret dyrt at køre Vogn, men jeg tror dog at turde paastaa, at saa har det ærede Medlem ikke selv Erfaring derfor, for hvis han selv skulde betale det og — hvad han jo kan — regne ud, hvad der skal til til Afskrivning og Forrentning, vilde han se, at en jævn god Vogn til en 4 000—5 000 Kr. kan man ikke køre for under 2 000 Kr. om Aaret, og hvis man vil have en noget bedre Vogn, og oven i Købet holde Chauffør, kan man ikke gøre det for under 5 000—6 000 Kr. Om Folk vil køre i Bil eller ej, naar det sker for deres egne Penge, blander jeg mig ikke i, men jeg siger kun, at saa længe de gør det, har de endnu ikke faaet Øjnene op for, hvor der virkelig kan spares noget, og jeg vil derfor hævde, at det Problem, der her ligger for, langt fra er saa ubetydeligt, som den ærede Ordfører vilde gøre det til. Det har sin store Betydning, at man ogsaa paa dette Omraade virkelig økonomiserer — naturligvis indenfor rimelige Grænser. Om vor Udenrigsminister skal have Bil eller ej — naa ja, jeg tror saamænd, Landets Prestige bliver den samme, hvad enten han har det eller ej. Og jeg er fuldkommen sikker paa, at det vil koste mange Penge at levere en Bil til den paagældende Minister, saa derfor synes jeg, man kan tage med Ro at skaffe en saadan.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslag Nr. 13 paa Udvalgets Liste

vedtoges uden Afstemning.

§§ 8—10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 udenfor Udvalgets Liste

forkastedes med 127 Stemmer mod 2.